

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Mirabilis Vita Venerabilis Virginis Marinæ De Escobar Vallisoletanæ

Deprompta ex ijs, quæ ipsamet jussu Patrum suorum Spiritualium
consignavit

Vitæ Venerabilis Virginis Marinæ De Escobar. Pars Prima

Puente, Luis de la

Pragæ, 1672

Caput XXIX. De medijs, quibus juvari possumus, ad consequendum &
obtinendum perfectum amorem Dei.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38580

Sanctorum & Beatorum, qui transeuntes ex hoc exilio, per crucem & tribulationes seculi, ac amantes vero amore suum DEUM, meruerunt possidere, & consequi beatitudinem. Ac tandem nobis dabit se ipsum, quæ est merces regia ac magnifica infinitæ ejus liberalitatis ac bonitatis, replentis & satiantis animam, ineffabili suâ gloriâ ac beatitudine æternâ. Hoc est,

quod speramus, per istum Dominum, & ab eodem magno Domino ac Rege nostro, remunerante abundantissimè nostræ exigua obsequia. Sit magna ipsius Majestas benedicta in æternum pro omnibus. Amen.

CAPUT XXIX.

De medijs, quibus juvari possumus, ad consequendum & obtinendum perfectum amorem DEI.

§. I.

Primum medium & gradus, pro ascensu ad istam sublimitatem perfecti amoris DEI, est puritas ani-

mæ, quam Dominus DEUS, utpote Author & Architectus hujus præclari ædificij spiritualis, ipsi infundit, dum ita ponit suâ potente manu primum lapidem, purificando animam, & præservando à lapsibus ac malis, quæ possent incurrere, propter hostem humani generis, jam inde à primis annis ætatis suæ infantilis. Iste est magnus passus, & fundamentum pro inveni-endo hoc thesauro.

2. Secundum medium est, ædificare, cum gratia DEI, quæ nunquam deest, disponenti se, pro illa suscipienda, supra istud tam firmum ac securum fundamentum. Lapidem hujus ædificij debent esse pretiosissimi. Primus erit summa humillima & amabilissima illius magni ac benigni Domini, à quo, ex sola ipsius bonitate, accepit illam primam gratiam. Secundus erit, integrè resignare & amabiliter subijcere seipsum Divinæ voluntati, atq; con- quiescere in ejus providentia, cum magna pace & securitate. Tertius erit, conti-

nua, fravis, ac jucunda memoria DEI, quem debet conari semper gerere in oculis suæ animæ, cum magna humilitate & reverentia. Lapidem pretiosum harum Sanctarum Virtutum, & exercitiorum, sunt magni momenti pro isto supernaturali ædificio.

3. Tertius modus erit, ut homo in per- agendis omnibus suis operibus virtuosus, & exercitijs spiritualibus, semper exequatur id quod est perfectius, quodq; sciverit & intellexerit esse gratius Divinæ volun- tati.

4. Quartum medium est, ut scopus & finis omnium operum ejus sit, major gloria DEI, & in ipso, ac per ipsum operetur omnia, quæ fecerit.

5. Quintum erit, imitatio Christi Domini, ut conetur, quantum est possibile, insistere ipsius Sanctissimis passibus ac vestigijs, sitq; paratus ad dandam libenter, & promptissimè vitam amore illius, quan- docunq; Divinæ Majestati placuerit, fueritq; sancta ipsius Voluntas.

6. Sextum, ut propter omnia sua ope- ra, quantumcunq; Sancta & mirabilia videantur aut sint, nolit, neq; intendat quid- quam aliud, vel ullum commodum, præ- ter gloriam ac beneplacitum Domini DEI, qui ipsi solus debet sufficere & satisfacere, etiamsi pro hoc Domino passus fuisset om- nes

ties mille mortes. Hæc sunt media & gradus, pro ascensu ad istam Divinam sublimitatem perfecti amoris DEI: ex quibus operibus, & exercitijs sanctis ac virtutibus, componit DEUS cœlestem quandam mixturam & confectionem, unde emanat ac procedit in animam, illa Divina aqua viva, istius Divini Amoris, qui est complexus fortis ac potens, & unio quædam perfecta DEI cum anima, in qua unione memoria, intellectus, ac voluntas non sciunt, neq; sentiunt quidquam aliud, quod non sit DEUS, vel directum ad DEUM, sive id sit humile, sive altum, defolatio vel crux, aut solatia, favores ac svariates: in quibus omnibus invenit DEUM, quia ipse est in omnibus. Nec volo dicere, excludi à thesauro perfecti amoris DEI illos, qui fuerunt peccatores, & abluerunt se ac purificaverunt per veram penitentiam, disposueruntq; se cum gratia DEI, ad obtinendam istam misericordiam: quia scimus in Ecclesia DEI reperi- tos fuisse plurimos, quibus Divina Majestas communicavit istam gratiam: verum ego nunc speciatim loquor cum illis mundis corde, qui tales sunt ex Divino munere, de quibus mihi sermo fuit: hoc namq; facit ad propositum intentionis, quam DEUS mihi inspiravit. DEO gratias.

§. II.

Ea quæ possunt interturbare, vel impedire assequutionem perfecti amoris DEI.

1. Primum ac præcipuum, quod potest impedire hunc Divinum amorem, tanquam radix, & fons, unde emanant ac procedunt omnia reliqua, est oblivio DEI, & dum quis quasi proseripit Divinam Majestatem ex suo corde. Hoc est magnum damnum, ac malum animæ: sicut enim maximum bonum ipsius est, memoria & præsentia Domini DEI, eò quòd adferat tanta bona luminis, fortitudinis, infallibilitatis, facilitatis in operibus,

ac virtutibus, & alia innumera bona: ita oblivio DEI secum invehit ingentia mala, tenebrarum, obscuritatis, deceptionum, cæcitatibus, pigritiæ, & fastidij rerum sanctarum, ac virtuosarum, aliq; multa: eò quòd sit, ut ajunt, radix & principium omnium malorum, ac damnorum spiritualium.

Quamvis autem videatur, sitq; magis contrarium isti Divino amori peccatum, quod actualiter committitur, credo tamen sinè omni dubio; hujus ipsius radicem ac principium esse, prædictum malum oblivionis DEI: ideòq; qui habuerit memoriam DEI, valde erit vicinus immunitati à peccato, qui verò habuerit oblivionem, lapsus & peccato.

2. Secundum, quod impedit hunc Divinum amorem, est, cupiditas inordinata quarumlibet rerum, quamvis sint bonæ & spirituales, quæ transgreditur limites resignationis quoad omnia, in Divinam voluntatem.

3. Tertium sunt, peccata ac defectus animæ, præcipuè illi, qui committuntur in eo profundo ac miserabili somno oblivionis DEI.

4. Quartum est, si anima habeat ali- quod idolum, quod adorat, volo dicere, aliquam creaturam, cujuscunq; generis, aut conditionis sit, quam nimium amat.

5. Quintum est, quædam insensibilitas ac tepiditas culpabilis, in desiderando, & exoptando thesauro cœlesti Divini amoris.

6. Sextum est, quod pro sanctis ac bonis desiderijs, quæ illi dat DEUS, & communicat, ut exerceat virtutes, seseq; perficiat, & pro ijs, quæ cum ipsis operatur, velit ac intendat, quamvis occultè, suam mercedem, & utilitatem: cum ipsi sufficere deberet sola gloria DEI. Hi sunt gigantes, & hostes vehementer contrarij Divino amori, & qui hoc vicerit, existimo facile fore, ut cæteri omnes superentur. Det nobis Dominus ad hoc obtinendum suum Divinum spiritum. Amen.

Dddd 3

§. III.

§. III.

*Origo & causa nostri amoris erga
DEUM, & erga nos ipsos.*

Cum noster Dominus, ac magnus DEUS, sit bonum infinitum, adeoque dignus amari, amore magno ac infinito, creaturæ verò non possint illum sufficienter amare, sicut esset amandus, neque sint tanti amoris capaces, nè Divina Majestas careret eo, quod merebatur, eique tam justo titulo debebatur, providit ab æterno idemet magnus Dominus, ut tributum tantopere tali bonitati debitum, ipsi penderetur, per amorem infinitum, cujus ille solus est capax, & ipsius Magnitudo ac Infinitas, quæ seipsum perfectissimè comprehendens, infinitè se amat, amore infinito. Ex hoc immenso ac infinito Divino amore, quo noster magnus DEUS ac Dominus seipsum amat, oriuntur, & prodeunt flumina ac fontes Divini amoris, quem communicat idem Dominus suis creaturis, tanta cum virtute, & cum ijs effectibus, ut, qui illum assequitur, & particeps fit hujus Divini ignis, ac dulcium aquarum, non possit esse otiosus, neque continere istud bonum in se solo, quin communicet ac impertiatur aliquid hujus Divini thesauri illis, qui ab eodem Domino sunt consequuti ipsius Divina bona, suntque abluti sanguine Christi JESU Domini Nostri, & absorpti ac immergi in hoc Divino mari amoris ipsius. Hoc Divinum mare infiniti amoris, quo DEUS seipsum amat, continet, & complectitur in se talem virtutem, talemque generositatem, ut dum se copiosè communicat omnibus vasis electis & sacris, videlicet Beatis, & ani-

mabus puris, replèturque ipsorum sinus hoc Divino liquore, non imminuatur, nec deficiat, aut exinanietur, & instar maris retineat nihilominus istam abundantiam, ut inde profluant flumina harum Divinarum aquarum, eodemque revertantur. Si quidem origo & causa hujus amoris, quo creatura amat suum DEUM ac Dominum, est, quòd ipse illum respexerit ac amaverit, ubi habet suam virtutem ac vim iste Divinus intuitus ac amor, qui est principium, ac finis & causa universalis omnium nostrorum bonorum, quæ nobis obtigerunt per Christum Dominum: per quem Dominum facti sumus grati Externi Patri. Huic Bono nostro ac thesauro, Christo Domino Nostro, non fuit satis, ut nobis adferret omnia ista bona, redderetque nos eorundem participes, & esset nostra salus, ac noster Redemptor; sed dignatus est præterea, esse noster Magister, & nostra Lux, nosterque Dux: ut hac ratione videntes ipsum, & cum eo agentes, cognosceremus illum, & amaremus, ac imitaremur, sequeremurque ejus vestigia, amando vehementi amore ac desiderando crucem, quam ipse amavit, cum hæc sit vera probatio amatorum Christi Domini, nec non abhorrendo ab omni eo, illudque spernendo, quod ille spreverit, & à quo abhorruit. Ista ingentia bona, quæ habemus, in nostro Bono ac Domino, & quæ ille, quoad hoc, habet in semetipso, volui explicare his lineis, eò quod illa sim experta, ac delibaverim, ipsèdemque valde delectata, & initiata fuerit mea anima.

